

Vraag 1 van 7

Algemeen

Wat vindt u van het voorstel in algemene zin?

Hieronder zijn vragen over enkele specifieke onderdelen van het voorstel opgenomen. U kunt hierop reageren als u hierover uw mening wilt geven.

Uw reactie

In deze reactie gaat het over kapitaal uit een overlijdensschade-uitkering. De wetgever heeft bij de wetswijziging IB-2001 met een beroep om de wet eenvoudig en uitvoerbaar te maken verzuimd om rekening te houden met letsel- en overlijdensschade rechtspraak, hierna personenschadezaken. Hiernavolgend zal letsel- en overlijdensschade door elkaar gebruikt worden, met de nadruk op overlijdensschadezaken. Vermogens uit overlijdensschadezaken berusten fundamenteel op andere grondslagen dan de gemiddelde box 3 belastingbetaler. Het bepalen van de box-heffing vanaf een feitencomplex dat ligt voor de invoering van de Wet-IB-2001 i strijd is met overlijdensschade rechtspraak en in strijd met het recht op eigendom en het gelijkheidsbeginsel. Kapitaal uit een schade-uitkering is niet te vergelijken met kapitaal van de gemiddelde box 3 belastingbetaler. Zowel bij het ontwerp van de box 3 heeft de wetgever als ook de belasting rechtspraak de schijn tegen zich daar niet van bewust te zijn dat daarmee de box heffing een confiscatoir karakter heeft.

De vermogenstaks noch het nieuwe voorstel van staatssecretaris voldoet niet aan de fundamentele rechten, waarborgen en doelstellingen van personenschade rechtspraak. Deze reactie op de internet consultatie richt zich op overlijdensschadezaken op grond van artikel 6:108 BW. Noch in het boxenstelsel, noch in de Wet IB-2001 noch in de parlementaire wetsgeschiedenis is aansluiting te vinden bij personenschade rechtspraak vanaf 2001 t/m 2016 (box 3.1) en al helemaal niet met een vermogensmix vanaf 2017 e.v. Met een forfaitaire heffing op sparen en/of beleggen, waarbij de vermogenstaks hoger is dan het werkelijk behaald rendement, betekent dat de gerechtigde met een personenschade-uitkering inteert op zijn schade-uitkering en/of een deel van zijn beleggingen moet verkopen. Dat is in strijd naar de aard en het doel van HR uitspraken bij personenschade rechtspraak.

Daarmee is er tevens op grond van vaste HR rechtspraak een fundamenteel verschil met de gemiddelde box 3 belastingbetaler. Zie onder meer, maar niet alleen: [ECLI:NL:HR:1959:24](#) d.d. 24 april 1959, (r.o. 22). Sindsdien is de rechtspraak verder uitgekristalliseerd op basis van voornoemde uitspraak. Elke gelijkstelling met personenschadezaken versus de gemiddelde box 3 belastingbetaler is in strijd met EU-verordeningen zoals artikel 1 in samenhang met artikel 14 van het EVRM. Ook is er onmiskenbaar géén sprake van gelijke gevallen. Zie ook de Aanbevelingen rekenrente in personenschadezaken van LOVCK/LOVCH 2021 t/m 2023: <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/aanbevelingen-rekenrente.pdf>

Ten onrechte is in het ontwerp van de Wet IB-2001 bij de parlementaire behandeling personenschade zaken onbehandeld en de daarmee onlosmakelijk bij vaste rechtspraak vastgestelde fundamentele rechten, waarborgen, doelstellingen en risicovrij reëel (spaar) rendement (nominaal; rendement gesaldeerd met inflatiecorrectie). Op grond van het voorgaande mist de huidige box 3.1 en box 3.1 stelsel en het nieuwe voorstel van de staatssecretaris Marnix elke gelijke fiscale feitelijke en juridische grondslag met de gemiddelde box 3 belastingbetaler, zie reactie vraag 1.

De vermogensmix heeft een confiscatoir karakter en is in strijd met het recht om zelf te bepalen om al dan niet te beleggen en hoeveel risico een belegger daarmee wil lopen. Of het rendement nu verkregen wordt door sparen of risicovrij beleggen maakt dat niet anders, omdat er ten alle tijde sprake moet zijn van reëel (risicovrij) rendement bij personenschadezaken. De vermogensmix voor box 3 heffingen zij in strijd met internationale verdragen. Het juridische en fiscale feitencomplex speelt nog meer een rol als het feitencomplex heeft plaatsgevonden voor de wetswijziging van de Wet IB-1964 naar de Wet IB-2001. Juist bij personenschadezaken dient de inflatiecorrectie tot behoud van de koopkracht.

Pagina 3: *“Wij hebben steeds als voorwaarde voor het aanvaarden van deze heffing gesteld dat wij ervan overtuigd moeten worden dat die belasting op vermogen uiteindelijk meer gaat opbrengen dan wat er nu in die sfeer wordt binnengehaald.”*

- Pagina 8: "Het gaat dan om het rendement dat mensen over langere tijd altijd moeten kunnen maken bij een risicovrije of risico- mijdende vorm van beleggen."
- Pagina 26: "Dan de 4%. Ik ben erkentelijk voor de waardering die is geuit over de wat uitvoeriger uiteenzetting hierover. De 4% beoogt te zijn het reële rendement dat je op langere termijn met beleggen risicovrij moet kunnen halen. Dan kom je inderdaad uit bij de staatsobligaties als benchmark, als benaderingswijze van het rendement. Wij spreken dan wel over reëel rendement en niet over nominaal rendement. In 1995 is er een rapport verschenen over de disconteringsvoet bij kosten- batenanalyses, waarbij natuurlijk precies hetzelfde probleem speelt. Dan moet je ook een reëel risicovrij rendement hebben. Ik zal niet de precieze samenstelling van de studiegroep geven, maar er zaten wel allerlei goede mensen in. De studiegroep heeft de regering geadviseerd, 4% te nemen. Dat is in 1995 overgenomen door het vorige kabinet. Ik kan wel een paar cijfers geven. Als je de Duitse reële rente over de afgelopen 25 jaar neemt, zit je precies op 4%."
- Pagina 27: ("...en 3 is dan een laag percentage. Het beweegt zich altijd rond 4%. Ik denk dat dit percentage een aardige tijd mee kan gaan, bijvoorbeeld de eerste eeuw van het volgende millennium of het eerste kwart van de volgende eeuw. Juist omdat het een reëel rendement is, is het heel moeilijk om van jaar op jaar een koppeling te maken. Je kunt wel de nominale rente nemen en daarvan de inflatie aftrekken, maar bij de reële rente gaat het natuurlijk om de toekomstige inflatie, dus om de verwachtingscomponent.)"
"Minister **Zalm**: Ik wil niet zo ver over mijn graf heen regeren, maar wat mij betreft ligt aanpassing letterlijk na mijn graf. Het percentage moet rustig 20 of 25 jaar mee kunnen. Dat zijn termijnen waarin wij denken. Het percentage is 3, 4 of 5. 4% is echt vrij stevig. Als je moet kiezen tussen 3, 4 of 5%, is 4% echt het beste risicovrije rendement op staatsobligaties."
"De 4% is behoorlijk stevig. Uit de wetsgeschiedenis zal later blijken hoe de 4% beargumenteerd is. Gelet op de geschiedenis, kan een vreemd kabinet het percentage niet eens willekeurig van 4 naar 7 of naar 2 brengen."

Hiermee zijn de hierboven geduide uitspraken duiden niet op personenschade rechtspraak. Feitelijk zijn deze met het toonaangevende "Kerstarrest" achterhaald en leidt tot rechtsherstel. Voor personenrechtspraak onder het oude fiscale en juridische regiem komt daar nog bij rechtsbescherming met terugwerkende kracht vanaf 2001.

Bovendien is het belasten van personenschade, zolang er geen sprake is van een reële winst per peildatum in strijd met de aard en rechtspraak bij personenschadezaken. Met het begrip winst wordt bedoeld dient reële winst, gecorrigeerd met inflatie en beleggingskosten.

Het uitgangspunt bij het vaststellen van de overlijdensschade is dat gewaarborgd wordt dat nabestaande zijn toekomstschade met het rendement van een som ineens daadwerkelijk kan dragen. Samenvattend de vermogenstaks box 3 schendt niet alleen overlijdensschade rechtspraak maar ook het discriminatieverbod en het eigendomsrecht. Ten overvloede niet vergelijkbaar met de gemiddelde box 3 belastingbetaler. Door het ontstane rechtstekort dient volledig rechtsherstel geboden te worden voor zaken waarvan het fiscale en juridische feitencomplex ligt voor 2001. In de rechtspraak heeft tot op heden geen feitelijk onderzoek plaatsgevonden naar de fiscale gevolgen van de wetwijziging IB-1964 naar de Wet IB-2001 op overlijdensschade rechtspraak in samenhang met de parlementaire wetsgeschiedenis van de Wet inkomstenbelasting 2001 (Belastingherziening 2001).

Een schade-uitkering bij overlijdensschadezaken dient fiscaal gezien te worden als een afzonderlijk en individueel vermogen. Met het belasten van de schade-uitkering dient rekening gehouden te worden met de fundamentele rechten, waarborgen en doelstellingen uit overlijdensschade rechtspraak in zaken waarvan het fiscale en juridische feitencomplex ligt voor het inwerking treden van de Wet IB-2001. Rendementen uit overlijdensschade-uitkeringen dient belast te worden volgens uitgangspunten van vaste rechtspraak zoals werkelijk reëel risicovrij (spaar) rendement.

Vraag 2 van 7

Beleidsmatige afwegingen

a. Hoe staat u tegenover het voorgestelde systeem, dat een hybride karakter heeft en elementen van

vermogenaanwas-, vermogenswinst-, en forfaitaire belasting omvat?

b. Hoe verhoudt dit zich tot alternatieven zoals een volledige vermogenswinst- of vermogenaanwasbelasting, of een vermogensbelasting?

c. Wat vindt u van de keuze voor een vermogenaanwasbelasting als primaire regeling?

d. Welke overwegingen heeft u met betrekking tot de uitzondering voor de eerste woning in box 3 voor eigen gebruik, en welke voordelen en nadelen ziet u hierin?

e. Het forfait voor de eerste woning in box 3 omvat het gehele rendement inclusief kosten, waaronder financieringskosten. Wat vindt u hiervan?

f. Hoe staat u tegenover de uitzondering voor aandelen van familiebedrijven en startups?

g. Vindt u dat de gekozen forfaits resulteren in een evenredige belastingdruk over de verschillende vermogenscategorieën? Zo ja, waarom, en zo nee, waarom niet?

h. Wat is uw visie op het onderscheid tussen het belasten van eigen gebruik van een onroerende zaak onder het vermogenswinstregime (via een forfait) en het belasten van een verhuurde onroerende zaak (gebaseerd op werkelijke huurinkomsten minus kosten en het activeren van verbeteringen)?

Uw reactie

Schadebegrotingen van personenschadezaken zijn complex en is er sprake van hoge bedragen en een lange looptijd. Ook het voorgestelde systeem voldoet hieraan op geen enkele wijze. Uit de parlementaire wetsgeschiedenis is ook niet af te leiden dat fiscale gevolgen van personenschadezaken bij het parlementaire debat zijn betrokken. Vanwege het feit dat overlijdensschadezaken uitkeringen complex en heel divers zijn, zou het fiscale regime van box 3 ter voorkoming van arbitrage, handhaving en de uitvoerbaarheid objectief en de eenvoud vrijgesteld moeten worden van het box 3 stelsel naar de aard van overlijdensschade rechtspraak. Althans op zijn minst pas belastbaar zijn als er sprake is van reëel begroot rendement. Vanwege de diversiteit bij dit soort zaken is het praktisch niet eenvoudig om elke zaak afzonderlijk fiscaal te beoordelen. Dit ter voorkoming discussies over de uitvoerbaarheid wat leidt tot een opeenstapeling van bezwaar- en beroepsprocedures.

a) tot en met c): Het voorgestelde systeem is in strijd met EU- verordeningen en personenschade rechtspraak, vermogenswinst zou pas belastbaar mogen zijn als over lengte van jaren als er sprake is van reëel rendement. Dan wel dat verliezen verrekenbaar zijn met rendement die boven de bij rechtspraak vastgestelde rekenrente. Tot 2020 is in de rechtspraak uitgegaan van de zgn. 6-3 norm. Zie onder meer:

https://www.openaccessadvocate.nl/tijdschrift/vergoedingpersonenschade/2020/2/TVP_1388-2066_2020_023_002_005.pdf;

https://www.bjutijdschriften.nl/tijdschrift/vergoedingpersonenschade/2019/3/TVP_1388-2066_2019_022_003_002.pdf;

(Primaire) vermogenaanwas, vermogenswinst- en forfaitaire belasting op personenschade uitkeringen, alternatieven daarvan zijn strijdig met de bij rechtspraak vastgestelde fundamentele rechten, waarborgen, doelstellingen en risicovrij (spaar) rendement.

d) en e): Eigen woning in box 3 voor eigen gebruik dient te allen tijde niet belast te worden als vermogen omdat de "winst" niet genoten is en niet liquide is. Dat is ook van toepassing voor een tweede woning voor eigen gebruik, indien daar geen huurinkomsten tegenover staan vanwege eigen gebruik. Indien dit belast wordt dienen alle onderhoudskosten, en overige verliezen jaarlijks verrekenbaar te zijn (compensabele verliezen).

f). Er zou een vriendelijke fiscale regeling moeten zijn voor aandelen van familiebedrijven en startups, het handhaven van Bedrijfsopvolging Regeling (BOR) is daar een goed voorbeeld van.

g). De forfaits resulteren, in het bijzonder bij personenschadezaken tot een excessieve intoring op de schadevergoeding als gevolg van het niet compenseren van de inflatie. Wat betekent dat de forfaitaire belastingdruk meer bedraagt dan het gerealiseerde reële (spaar) rendement.

h). Een eigen tweede woning die niet verhuurd wordt, dus geen inkomsten wordt genoten, zou nooit belast mogen worden.

Vraag 3 van 7

Gedragseffecten

- a. Welke gedragseffecten verwacht u als gevolg van de hybride aard van het stelsel, met name met betrekking tot de uitzondering van vermogensaanwas op vastgoed, aandelen van familiebedrijven en startups? In welke mate verwacht u dat deze effecten zullen optreden?
- b. In welke mate denkt u dat het stelsel mogelijkheden biedt voor belastingarbitrage, zowel binnen het hybride stelsel als in relatie tot box 2? Hoe verschilt dit volgens u van het huidige (overbruggings) stelsel?

Uw reactie

a) en b): *In alle gevallen heeft de wetgever bij het wetsontwerp IB-2001 niet voorzien in de fundamentele rechten, waarborgen, doelstellingen en risicovrij reëel (spaar) rendement. Reëel rendement behoort ook van toepassing te zijn bij beleggen. Het huidige overbruggingsstelsel voorziet ook niet in de fundamentele rechten, waarborgen, doelstellingen en risicovrij reëel (spaar) rendement bij personenschadezaken. Ten overvloede personenschadezaken zijn complex en divers om door de Belastingdienst te handhaven of te controleren. Voor de handhaafbaarheid is een vrijstelling van box 3 voor personenschadezake het meest praktisch ter voorkoming van een opeenstapeling van bezwaar en beroepsprocedures. Waarmee de Belastingdienst en de rechtspraak nog zwaarder wordt belast met arbitrage in bezwaar en beroep en uiteindelijk de belastingbetalers hiervoor opdraait.*

Vraag 4 van 7

Valutareresultaten behaald met banktegoeden

Voorgesteld wordt om alle voordelen die worden behaald met bezittingen en schulden in de heffing te betrekken. Bij banktegoeden in euro's bestaat het voordeel doorgaans alleen uit de ontvangen rente. Bij banktegoeden die worden aangehouden in vreemde valuta zal daarnaast sprake zijn van waardemutaties als gevolg van wisselende valutakoersen. Een valutaresultaat kan positief of negatief zijn. Voor de berekening van de valutaresultaten dienen alle stortingen en onttrekkingen van de bankrekening afzonderlijk te worden omgerekend in euro's tegen de valutakoers ten tijde van de betreffende storting of de onttrekking. Een dergelijke exercitie is complex, met name indien sprake is van veel transacties. Nederlandse financiële instellingen geven aan dat zij - naast de stand op 1 januari, 31 december en het bedrag aan rente - alleen het totaalbedrag van stortingen en onttrekkingen in een bepaald jaar kunnen renseignereren. Vanuit praktisch oogpunt is in het conceptwetsvoorstel voorgesteld om valutaresultaten van banktegoeden die worden aangehouden in vreemde valuta buiten beschouwing te laten en enkel de ontvangen rente te belasten. De in vreemde valuta ontvangen rente kan bijvoorbeeld tegen een gemiddelde jaarkoers of koers per einde jaar worden omgerekend in euro's.

Wij vragen uw input ten aanzien van het dilemma tussen de zuivere benadering waarbij (positieve en negatieve) waardeontwikkelingen van banktegoeden wel in de heffing worden betrokken en de voorgestelde praktische benadering waarbij alleen de ontvangen rente is belast. Als u vindt dat waardeontwikkelingen in de heffing betrokken moeten worden, zou dat volgens u op basis van een vermogensaanwas- of vermogenswinstbelasting moeten?

Uw reactie

*Over het algemeen behoren privé winsten valutaschommelingen. Vermogensaanwas- of vermogenswinstbelasting die niet genoten zijn niet belast te worden, mits de verliezen met winsten uit andere jaren compensabel zijn. Dat geldt voor alle bezittingen zolang ze niet genoten zijn. Met ontvangen rente dient rekening gehouden te worden met inflatiecorrectie, zoals destijds met box 3 is voorgesteld door de voormalige minister Zalm. Destijds stelde de voormalige minister Zalm reëel rendement voor: **elke sukkel** haalt risicoloos 4% rendement, aldus **minister Zalm** bij de invoering van box 3 in 2001. Zie onder meer: <https://njb.nl/blogs/doors-drie/> en het verslag Tweede Kamer van een Algemeen Overleg nr. 8 d.d. 15 december 1999: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-26727-8.pdf>*

Vraag 5 van 7

Aftrekbaarheid van rente van consumptieve schulden

In het huidige box 3-stelsel verlagen schulden de rendementsgrondslag op basis waarvan het forfaitaire inkomen wordt berekend. In box 3 vallen alle schulden van burgers die niet in box 1 (bijvoorbeeld voor de eigenwoning) of in box 2 (financiering van een aanmerkelijk belang) in de heffing

worden betrokken. Niet vereist is dat sprake is van een causaal verband tussen de schuld en de bezitting in box 3. Schulden voor consumptiedoelinden, zoals een auto of een vakantie, verlagen zodoende de rendementsgrondslag ondanks dat de auto doorgaans niet als bezitting is belast in box 3. In het huidige box 3-stelsel leidt een negatieve rendementsgrondslag (schulden zijn groter dan de bezittingen) niet tot een negatief inkomen. In het nieuwe box 3-stelsel is de rente van schulden aftrekbaar van het inkomen uit bezittingen en schulden. Ook hierbij is niet vereist dat de schulden waarvan de rente aftrekbaar is, moet zijn aangewend voor de aanschaf van een bezitting die in box 3 is belast. De rente van een lening voor bijvoorbeeld een vakantie is zodoende aftrekbaar. Nieuw is dat het inkomen uit box 3 wel negatief kan zijn als de (rente)kosten en negatieve waardemutaties groter zijn dan de inkomsten en positieve waardemutaties van bezittingen in een bepaald jaar.

Dit roept de vraag op of de aftrekbaarheid van rente van consumptieve schulden beperkt moet worden in het nieuwe stelsel. Wat vindt u hiervan?

Uw reactie

In het algemeen gesteld wordt het fiscale stelsel (te) complex gemaakt en ondermijnd het rechtvaardigheidsgevoel van de belastingbetaler. De aftrekbaarheid van rente van consumptieve schulden zou niet beperkt moet worden in het nieuwe stelsel. Het forfaitaire stelsel is juridisch "failliet" sinds het toonaangevende "Kerstarrest". Rentekosten voor consumptieve schulden alsmede de volledige kosten van vermogensbeheer of aanverwante beleggingsproducten bij overlijdensschadezaken zou aftrekbaar moeten zijn van het behaalde reële rendement.

Vraag 6 van 7

Onroerende zaken

a. Om onder het forfait voor de eerste woning sparen en beleggen te vallen, moet sprake zijn van hoofdzakelijk eigen gebruik van de (vakantie)woning. Dit is 70%. Onder het voorstel wordt dit bepaald door weken en dagen te tellen. Een andere mogelijkheid zou zijn om bijvoorbeeld uit te gaan van een maximale huuropbrengst in verhouding tot de WOZ-waarde om zeker te stellen dat de woning vooral voor eigen gebruik is. Wij vernemen graag van u, hoe u denkt dat het zeker stellen dat er sprake is van hoofdzakelijk gebruik bij de eerste woning sparen en beleggen het beste te bepalen is.

b. In het voorgestelde ontwerp kan voor wat betreft onroerende zaken één woning (per huishouden) onder het forfait eerste woning sparen en beleggen vallen. Wanneer deze niet meer voldoet aan het criterium 'hoofdzakelijk voor eigen gebruik', maar bijvoorbeeld het gehele jaar wordt verhuurd, wordt de woning verplaatst naar een vermogenswinstregime voor onroerende zaken. Om arbitrage te voorkomen en het voor de belastingplichtige en Belastingdienst eenvoudig te houden, wordt voorgesteld dat de woning daarna niet meer terug kan naar het regime van het forfait voor de eerste woning sparen en beleggen. Ook niet wanneer deze daarna weer voor hoofdzakelijk eigen gebruik wordt gebruikt. Wij vragen uw input ten aanzien van dit voorstel, waar een afweging gemaakt moet worden tussen het voorkomen van arbitrage en uitvoerbaarheid én de feiten en omstandigheden die zich bij belastingplichtigen kunnen voordoen.

Uw reactie

a). *Het wetsontwerp en het voorstel van de Staatssecretaris Marnix is 70% een te rigide uitgangspunt en maakt geen onderscheid in een tweede woning wat niet tot doel heeft verhuur. Er zijn bijzondere omstandigheden van het geval, zoals (vererving) waarbij géén sprake is van huuropbrengsten en voor en alleen voor eigen gebruik is bedoeld.*

b). *In het voorgestelde ontwerp wordt miskent dat er sprake is van bijzondere omstandigheden van het geval, zoals onder a hiervoor is aangegeven. Bij het belasten van een tweede woning op basis van de WOZ-waarde, welke niet wordt verhuurd, is er sprake van intering op kapitaal, vanwege het simpele feit dat daarvoor geen liquide middelen zijn zoals huuropbrengsten. De belastingplichtige zou dat om fiscale redenen gedwongen worden om de tweede woning te verkopen. En dat is in strijd met artikel 1 EP in samenhang met artikel 14 van het EVRM.*

Dat er in het voorstel slechts sprake kan zijn van één woning (per huishouden) hoofdzakelijk eigen gebruik is arbitrair. Ook het voorstel dat om het zgn. eenvoudig te houden.

"Wanneer deze niet meer voldoet aan het criterium 'hoofdzakelijk voor eigen gebruik', maar bijvoorbeeld het gehele jaar wordt verhuurd, wordt de woning verplaatst naar een

vermogenswinstregime voor onroerende zaken. Om arbitrage te voorkomen en het voor de belastingplichtige en Belastingdienst eenvoudig te houden, wordt voorgesteld dat de woning daarna niet meer terug kan naar het regime van het forfait voor de eerste woning sparen en beleggen.”

Net als de gelijkstelling met personenschade-uitkeringen versus de gemiddelde box 3 belastingbetaler is de eenvoud alleen maar ten faveure de schatkist en leidt juist tot arbitrage en uitvoerbaarheid en belast de toch al zwaar belaste belastingdienst en rechtspraak nog veel meer belasten en leiden tot slepende en kostbare juridische procedures. Noch het wetsontwerp van de Wet IB-2001 noch het nieuwe wetsontwerp van de staatssecretaris Marnix en geen rekening wordt gehouden met specifieke omstandigheden van het geval.

Vraag 7 van 7

Afbakening startende innovatieve onderneming

Voorgesteld wordt om de waardemutaties van aandelen in startende innovatieve ondernemingen (startups en scale-ups) niet jaarlijks in de heffing te betrekken maar gecumuleerd bij verkoop (vermogenswinstbelasting). Voor de afbakening is het nodig om een definitie op te stellen. Voor zowel burgers die gebruik maken van de regeling als de Belastingdienst in het kader van de controle en handhaving is het van belang dat de voorwaarden voor toepassing van de regeling objectief kunnen worden bepaald. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de leeftijd en omvang van de onderneming, het aantal werknemers, de niet-verhandelbaarheid van de aandelen op een gereguleerde markt, enzovoort. Het hanteren van algemene begrippen of open normen zoals 'innovatief' of 'risicovolle investeringen' kan leiden tot onzekerheid over het kunnen toepassen van de regeling en tot discussies tussen burgers en de inspecteur over de interpretatie van deze begrippen.

Wij vernemen graag van u welke objectief bepaalde elementen u geschikt en wenselijk acht om de aandelen in startende innovatieve ondernemingen af te bakenen.

Uw reactie

Niet van toepassing bij overlijdensschadezaken.